

It's about shape, not size

- En klädguide för olika kroppsformer

Ida-Lotta Törnroos

Examensarbete för Estenom (YH)-examen
Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen
Vasa 2013

EXAMENSARBETE

Författare: Ida-Lotta Törnroos
Utbildningsprogram och ort: Skönhetsbranschen, Vasa
Handledare: Anna-Lotta Mörk & Jaana Ylimartimo
Nybäck

Titel: It´s about shape, not size

-En klädguide för olika kroppsformer

Våren 2013   Sidantal 48   Bilagor 0

Sammanfattning

Syftet med det här arbetet är att visa passande och proportionerliga kläder för olika kroppsformer, för att underlätta kvinnors sökande efter rätt plagg till den egna kroppen. För att tydliggöra resultatet visas kroppsformerna även i oproportionerliga och opassande kläder. Resultatet visas i en klädguide. Klädguiden kommer att fungera främst som stöd för kvinnor i kläddjungeln, men även för andra estenomstuderande i deras studier och för branskmänniskor i kundbetjäningen.

Kroppsformer, kroppsvolym och proportioner, färgernas betydelse och materiallära lyfts fram i de teoretiska utgångspunkterna. Den teoretiska bakgrunden handlar om klädernas tysta språk och basgarderoben. Klädstyling och fotografering används som datainsamlingsmetoder och bildanalys som dataanalysmetod.

Resultatet visar att det är viktigt att ta kroppsformen i beaktande vid styling och att kroppsproportionerna blir rätt med hjälp av passande och proportionerliga kläder. Resultatet visar att det är viktigt att tänka på att alltid plocka fram formerna på kroppen istället för att gömma in dem i för stora eller oformade plagg. Kroppen får en mer proportionerlig form och siluett. Att ta fram former och göra kroppen mera proportionerlig kan man gemföra mellan nästan alla oproportionerliga och proportionerliga stylingar. Resultatet visar även att man aldrig skall dölja formen utan istället med hjälp av små förändringar förbättra kroppsformens proportioner.

Språk: Svenska   Nyckelord: Kroppsform, Basgarderob, Klädattityder, Styling

---

BACHELOR'S THESIS

Author: Ida-Lotta Törnroos
Degree Programme: Beauty and Cosmetics, Vaasa
Supervisors: Anna-Lotta Mörk & Jaana Ylimartimo-Nybäck

Title: It's about size, not shape - A clothing guide for different body shapes

---

Spring 2013   Number of pages 48   Appendices 0

Summary

The aim of this study is to demonstrate appropriate and proportionate clothes for different body shapes, to help women in their search for the right clothes to their own body shape. The result is shown in a clothing guide. The clothing guide will function as support for women in the fashion jungle, but also for other students in their studies and professional people in customer service.

The theoretical basis is about body shape, body volume and proportions, significance of colours and materials. The theoretical background is about the silent language of clothes and the basic wardrobe. Clothes styling and photography are used as methods of data collection and picture analysis as data analysis method.

The result shows that it is important to take body shape into consideration when styling and body proportions will be right with the help of appropriate and proportionate clothes. The result shows that it is important to follow the shape of the body instead of hiding them in too big or unshaped clothes. The body gets a more proportional shape and silhouette. The result also shows that you should never hide the form but instead use small changes to improve the body the shape's proportions.

Language: Swedish   Key words: Body shape, Basic wardrobe, Cloth attitude, Styling

---

1 Inledning	1
2 Syfte	2
3 Teoretiska utgångspunkter	3
3.1 Kroppsformer.....	3
3.2 Kroppsvolym och proportioner.....	6
3.3 Färgernas betydelse.....	10
3.4 Materiallära.....	13
4 Teoretisk bakgrund	15
4.1 Klädernas tysta språk.....	15
4.2 Basgarderoben.....	16
5 Tidigare forskning	18
6 Undersökningens genomförande	21
6.1 Modeller.....	21
6.2 Klädstyling.....	22
6.3 Fotografering.....	23
6.4 Bildanalys.....	24
6.5 Undersökningens praktiska genomförande.....	25
7 Resultatredovisning och tolkning	26
7.1 H-form.....	27
7.2 Fyllig H-form.....	31
7.3 V-form.....	34
7.4 X-form.....	37
7.5 A-formen.....	40
8 Kritisk granskning.....	44
9 Diskussion	46
Källförteckning	

1 Inledning

”It’s about shape, not size” har inspirerats av Levi’s slogan ”We believe it’s about shape, not size”, för deras välkända Curve ID jeans. Jag såg reklamen för en tid sedan och fastnade för uttrycket. Så sant, men så glömt. Det finns en form för varje kropp.

Under mina tre år som försäljare i en klädbutik har jag dagligen stött på kvinnor som står i provhytten och missnöjt drar tröjan ner över höften för att dölja de breda höfterna eller köper byxor i en storlek ”allt-för-stort” i ett försök att dölja den stora rumpan. Många kvinnor är negativt inställda till sin egen kropp, fokuserar för mycket på det som de är missnöjda med och önskar kanske ibland att den där höften var lite smalare eller rumpan lite mindre. Mycket energi och tid läggs ned på kläder och klädval. *”Vad ska jag ha på mig? Ingenting passar på mig.”*

För att spara både tid och energi i provhytten är det enklare om man är medveten om sin egen kroppsform och vad som passar kroppsformen. Dölj aldrig formerna, utan plocka fram dina fördelar och dra uppmärksamheten till det som du är stolt över. Den stora rumpan är snygg i ett par lågt sittande tights byxor och den breda höften balanseras lätt upp med en tuff kavaj med axelvaddar.

Syftet med det här arbetet är att visa passande och proportionerliga kläder för olika kroppsformer, för att underlätta kvinnors sökande efter rätt plagg till den egna kroppen. För att tydliggöra resultatet visas kroppsformerna även i oproportionerliga och opassande kläder. Resultatet redovisas i en klädguide. Klädguiden kommer att fungera främst som stöd för kvinnor i kläddjungeln, men även för andra estenomstuderande i deras studier och för branskmänniskor i kundbetjäningen.

2 Syfte

Syftet med det här arbetet är att visa passande och proportionerliga kläder för olika kroppsformer, för att underlätta kvinnors sökande efter rätt plagg till den egna kroppen. För att tydliggöra resultatet visas kroppsformerna även i oproportionerliga och opassande kläder. Resultatet redovisas i en klädguide. Klädguiden kommer att fungera främst som stöd för kvinnor i kläddjungeln, men även för andra estenomstuderande i deras studier och för branskmänniskor i kundbetjäningen.

3 Teoretiska utgångspunkter

I teoretiska utgångspunkter har respondenten valt att beskriva fem olika kroppsformer och hur man lätt framhäver kroppsformerna med hjälp av kläder samt hur man döljer kroppsformen med oproportionerliga kläder. De fem olika kroppsformerna finns på bild i resultatredovisningen. Respondenten har även valt att skriva om olika kroppsproportioner, färgernas betydelse och materiallära i de teoretiska utgångspunkterna eftersom det är relevanta för styling.

3.1 Kroppsformer

H-form

H-formen är en rektangulär, rak och lite kantig kroppsform. Midjan är inte så tydlig, därför kan det vara svårt att bära insvängda plagg. Höfterna är smala och axlarna i samma linje som höfterna (Berghult, 2002, 12-13; Carlström & Cederholm, 2012, 138).

Eftersom H-formen oftast saknar midja skall man försöka trolla fram en midja med hjälp av volym vid axlar och höfter. Breda kragar, axelvaddar och avvikande färg på överdelar skapar lätt volym vid axlarna. Fickor, ballongkjolar, chinos och draperade tyg hjälper att skapa volym vid höfterna. Kavajer som är utställda och peplum modeller passar även för H-formen. Eftersom insvängda kläder kan vara svårt för en H-form passar den istället bra i omlottsmodeller eller kläder med markerade linjer under bysten. A-linjeformade kläder passar även bra för H-formen (Carlström & Cederholm, 2012, 139; 142)

Bysten kan variera i storlek och om man har stor byst skapar det volym vilket i sin tur kan göra det svårt att skapa rätt proportioner, flyttar man uppmärksamheten mot halsen blir proportionerna visuellt rätt. Långa halsband eller halsband i bysthöjd drar uppmärksamheten mot bysten och skapar volym. Använd då hellre korta halsband. Undvik också grova material på överdelar eftersom de förstorar. Om en H-form lägger på sig extra kilon lägger de sig ofta på magen, därför kan det vara svårt att hitta byxor

eller kjolar i rätt storlek eftersom midjan behöver en större storlek (Carlström & Cederholm, 2012, 138-139).

Fyllig H-form

En fyllig H-form är oftast utan midja, bred höft, kraftiga vader och armar. Den fylliga formen ger ofta ett intryck av korta ben och sluttande axlar (Laakso, 2011, 14).

Försök eftersträva timglasformen (X-formen) genom att visuellt försöka forma en midja genom att bygga volym vid axlar och höfter. För att skapa volym vid axlarna kan axelvaddar, axelpuffar, breda kragar, knappar och avvikande färger på överdelarna. Volym vid höfterna skapas med hjälp av fickor, draperade tyg och ballongkjolar. Använd gärna utsvängda kavajer och peplummodeller, de formar kroppen bra (Carlström 2012, 14; Laakso, 2011, 14).

Visa gärna också hals och décollete för en slankare effekt på kroppen. Tänk på uringningarna; runda, vida och fyrkantiga uringningar förstör axlarna. Använd horisontella linjer, ränder eller rutor eftersom de trollar bort sluttande axlar. A-linjeformade plagg gör oftast den fylliga H-formen större, tänk istället på att markera linjen under bröstet. Undvik att markera midjan. (Carlström, 2012, 142)

V-form

Hos en V-formad kropp ligger tonvikten på axlar och byst; en triangelformad figur där axlarna är bredare än de raka höfterna. En V-formad kropp är oftast vanlig för till exempel idrottare (Berghult, 2002, 14-15).

Eftersom axlarna är bredare än höfterna skall man undvika onödig volym vid axlarna. Fokusen bör istället flyttas på höfterna för att balansera upp proportionerna. Bredare kragar, axelvaddar, puffärmar, spets, rosetter och polokragar bör lämnas bort samt överdelar med stora mönster, breda ränder och avvikande färger i bysthöjd. Man bör satsa på matta och dovare överdelar (Carlström & Cederholm, 2012, 146).

För att balansera upp de breda axlarna med höfterna passar V-formen bra i kavajer eller överdelar i peplummodellen. Färg och mönster på byxorna eller kjolen är bra för att öka volymen i nedredelen, för att skapa balans. Fickor, dragkjedor, sömmar och

andra detaljer fungerar också bra. Klockade kjolar och klänningar skapar även volym vid höfterna. Välj gärna bootcut modellen på byxor eller byxor som är vidare nedtill. Tänk även på uringningen. Förläng gärna halsen med V-uringning. En båturingning eller en bred uringning ger mera volym åt axlarna istället för höfterna, som V-formen skall eftersträva (Carlström & Cederholm, 2012, 146-147).

X-form

En timglasformad kropp har axlar och höfter i samma linje med markerad midja. Klassiska och kvinnliga former är typiskt för timglasformen (Berghult, 2002, 10-11).

X-formen anses som en väldigt kvinnlig kroppsform. X-formen kan vara väldigt kurvig eller en mjukt rundad kroppsform. Det vanligaste felet hos den kurviga X-formen är att tröjan eller koftan ofta dras ned över höfterna för att dölja de kurviga höfterna för att ”dölja” det bredaste partiet. Försök aldrig dölja de breda höfterna utan fokusera i stället på midjan. Markera midjan med ett skärp, skärning eller figursydd plagg. Följ alltid formen på kroppen och välj insvängda överdelar som alltid lyfter fram midjan. X-formen ser mycket slankare ut i kläder som klär fram formen i stället för oversize kläder som gör X-formen oformlig och stor. Överdelen borde alltid sluta precis innan det bredaste partiet på höften. Klänningar och omlottsmodeller passar även X-formen bra. Tänk på valet av material, modell och passform. Tyger som är tätt fint vävda ger en slankare figur men stormönstrade tyger breddar figuren. (Berghult, 2002, 11; Carlström & Cederholm, 2012, 132-133).

Undvik breda fickor och breda sömmar på jeansen eftersom det breddar höfterna ännu mera. Undvik även mycket tyg och volym i kjolar. Tänk i stället på att underdelarna skall vara utan mönster, fickor, sömmar och andra tilldragande detaljer. Strumpbyxor och skor i olika färger drar uppmärksamheten till dina ben. Använd istället samma färg på skorna och strumpbyxorna för att få en bättre effekt. Tänk mjuka och runda former i allt som du bär. Tänk även på att aldrig bära din väska i höfthöjd eftersom det drar uppmärksamheten till dina höfter (Carlström & Cederholm, 2012, 134).

A-form

A-formen har smal överkropp och bredare höfter. En fin insvängd midja och feminina former hör A-formen till (Berghult, 2002, 16-17).

För att skapa balans mellan axlar och höfter behöver A-formen alltid öka volymen vid axelpartiet. Axelvaddar, puffärmar, breda uringningar, knappar, sjalar, scarfar, volanger, polokrage passar väldigt bra till A-formen. Om man har normal byst kan du gärna bära fickor och andra detaljer i bysthöjd. Tänk på att överdelarna gärna får vara i ljusa och blanka material. Ljusa material förstorar och breddar men tänk på att det inte är till fördel om du är kort eller storbystad. Kom ihåg att alltid markera midjan för att få bättre proportioner. Låt alltid överdelarna sluta strax innan det bredaste partiet på höfterna. Om överdelarna går förbi det bredaste partiet uppfattas kroppen ännu bredare än vad den är.

Underdelarna måste alltid vara blanka eller släta. Knappar, mönster, sömmar eller andra detaljer förstorar höfterna. Undvik plisserade och klockade kjolar eftersom de skapar volym vid fel ställe (Carlström & Cederholm, 2012, 143).

3.2 Kroppsvolym och proportioner

Kort

En kort person anses vara upp till 165 cm lång. Långa lodräta linjer förlänger, undvik plagg som hugger av benen och alltför grova och stela tyger. Färgkoordinera kläderna, till exempel bara dova färger, så skapas en balans och hel linje på kroppen. Accentfärger och starka kontrastfärger gör helheten i obalans, vilket kan förkorta kroppen. Koppla ihop nederdelen med skor och strumpor i samma färg, det förlänger kroppen. Om strumpbyxor används, tänk på att aldrig använda strumpbyxor med mönster eller i en annan färg. Skor med klack eller sirliga stövlar utan spännen eller andra detaljer passar bra. Spännen, detaljer eller grova skor kapar av kroppen.

Undvik kappor, men även för korta koftor eller kavajer. Skapa en längre siluett genom att alltid ha uringat i någon form. Undvik alltså polokragar eller sjalar, som

förkortar kroppen. Tänk på att använda byxmodeller som är släta och utan fickor eller andra detaljer som drar till sig uppmärksamheten. Ankelkorta byxor, harembyxor eller andra vida byxor gör kroppen kortare. Tänk även på att aldrig kombinera en oversize övredel med en vid underdel. Leggings kortar av benen automatiskt. Om kjol används är det viktigt att komma ihåg skorna. Platta skor till klänning är ett dåligt alternativ. Kjolen får gärna sluta vid knäet (Carlström & Cederholm, 2012, 152-159; Ericsson, 2004, 46-62).

Lång

Gränsen till lång går vid 172 cm och uppåt. Experimentera med att lägga lager på lager och undvik alla plagg som kan tänkas förlänga ännu mer, så som långa hängade halsdukar eller djupa V-urringningar. Båtringat passar bättre och ger en snyggare balans. Lager på lager skapar volym vilket passar bra om kroppen är lång och smal. Arbeta med färger och mönster och undvik kläder ton-i-ton. Vågräta ränder, som breddar, går lika bra som andra mönster. Kostymbyxan, uppvikta jeans eller capribyxan passar bra på långa kroppar. Mixa med olika material och strukturer.

Undvik lager på lager kläder om den långa figuren är litet överviktig, det förstorar kroppen onödigt. Använd gärna olika färger men avstå från grova tyger och material. Överdela som är assymetriska, fallande och lätta är till fördel. Använd insvängda modeller och snörningar för att klä fram figuren och utstråla självsäkerhet (Carlström & Cederholm, 2012, 158-162; Ericsson, 2004, 46-62).

Kort hals

Undvik volym kring halsen i form av polokragar, sjalar, stora smycken eller långa örhängen. Tänk på att urringningen bör vara djup, så som till exempel V-ringning. Korta halsband eller högt skurna urringningar är inte till fördel. Tänk även på att hålla frisyren kort. En axellång frisyra drar uppmärksamheten mot halsen (Carlström & Cederholm, 2012, 162-163; Ericsson, 2004, 46-62).

Lång hals

Mixa och variera med polokragar, halsband, sjalar, scarfar, V-ringat. En lång hals ger en stilig siluett som kan döljas eller framhävas enligt tycke. Dölj med en båtringning för att få mera bredd i axelpartiet. Undvik även långa örhängen om du vill dölja den

långa halsen. Tänk på att kompensera den långa halsen med scarf, sjal eller halsband om du har en kort frisyra (Carlström & Cederholm, 2012, 163-164; Ericsson, 2004, 46-62)

Stor byst

Det grundläggande plagget är en ordentlig bh. Hitta rätt storlek och modell som passar figuren. Allt som är omlott lyfter fram bröstet, om så önskas. Framhäv midjan och försök att använda matta eller mörka överdelar. Glansiga och grova material är att undvika. Lager på lager ökar volymen och förstör balansen. Likaså drar långa halsband uppmärksamheten mot bysten. Styr i stället uppmärksamheten mot ansiktet. Tänk på att knappar, fickor och sömmar vid bysten förstör. Polotröjor och smala, höga klackar formar en obalans i siluetten (Carlström & Cederholm, 2012, 165-166; Ericsson, 2004, 46).

Liten byst

Valmöjligheterna är många; mixa, matcha och kombinera. Sjalar, dekorationer, mönster, volanger etc. skapar volym, om så önskas. Använd ljusa och klara färger, likaså stora mönster, till överdelarna för att förstora. Undvik generösa urringningar eller fyrkantiga former. Använd lager på lager och kom ihåg att en rundringad tröja under V-ringad fyller ut, annars kan det lätt se för ”tomt” ut (Carlström & Cederholm, 2012, 167; Ericsson, 2004, 46).

Kraftiga armar

Hitta passande ärmar på kläderna. Undvik att korta ärmar slutar på det bredaste partiet på armen, det förstör armen betydligt. Undvik även puffärmar, halterneck, tubtoppar eller andra avslöjande toppar. Mönster, spets, randigt eller andra detaljer utvidgar armarna. En trekvartsärm gömmer armen och riktar blickarna mot handleden. Chiffongärmar och trumpetärmar är att föredra (Ericsson, 2004, 48; Carlström & Cederholm, 2012, 167).

Korta armar

Tänk på att aldrig vika upp ärmarna. Förläng en kort arm med hjälp av ärmlösa kläder, smala axelband eller halterneck. Undvik stora armband och klockor eftersom det bryter av längden och gör armen kortare (Carlström & Cederholm, 2012, 167).

Långa armar

Stora klockor, armband, knappar vid handlederna bryter av längden och skapar balans med den övriga kroppen. Skapa en helhet med den övriga kroppen genom att använda material och färger i samma färg som de övriga kläderna på kroppen. Starka kontrastfärger på ärmarna drar uppmärksamheten mot armarna (Carlström & Cederholm, 2012, 168).

Stor rumpa

Dölj aldrig en stor rumpa, kurvor eller breda höfter i stora bylsiga kläder. Det förstorar ännu mera. Tänk istället på att framhäva och forma figuren. Satsa på välsittande och tajta byxor. Lågt skurna byxor och mörka färger förminskar. Låt alltid överdelen sluta ovanför det bredaste partiet på höften. Om linjen går under höften förstoras höfterna. Undvik byxor med hög midja och för stora fickor eftersom de skapar onödig volym (Carlström & Cederholm, 2012, 168-169; Ericsson, 2004, 62).

Liten rumpa

Använd mönster friskt och detaljer som förstorar. Byxor utan bakfickor förvillar och rumpan ser större ut. Experimentera med material som är grova och har volym i sig (Ericsson, 2004, 62).

Putmage

Satsa på stretchbyxor och ordentliga underkläder. Undvik för tajt, rynkat och veckat kring midjan. Kroppsfodral till klänningar är inte till fördel. Använd aldrig muddar, skärp eller andra detaljer kring midjan. Det skapar både volym och drar uppmärksamheten mot midjan. Flytta i stället uppmärksamheten mot ansiktet med hjälp av frisyra, smink, smycken och andra accessoarer. Lätta, fina tyger är till fördel och överdelar som hänger löst eller empireformade överdelar. Tänk också på att bära din väska i handen eller i armvecket. En axelremsväska som slutar vid magen drar

uppmärksamheten till midjan (Carlström & Cederholm, 2012, 170; Ericsson, 2004, 48, 62).

3.3 Färgernas betydelse

Färg är något av det viktigaste i klädseln och olika färgkombinationer kan skapa en helt ny stil. Färg skapar balans och förstärker den person och karaktär som du är. Med färg kan man lättare förklara vem man är (Carlström & Cederholm, 2012, 44).

Färgerna man tilltalas av varierar från person till person och oftast väljer vi färg helt undermedvetet, men färgerna kan också vara kopplade till humör och olika sinnesstämningar. Alla sinnesstämningar kan upplevas med hjälp av färger. Bland annat grönt kan flagga för lugn och harmoni medan rött kan visa att du är stressad eller arg på insidan. Färger kan dessutom både ge energi och ta energi av oss. (Carlström & Cederholm, 2012, 44-45)

Färg är ett kraftfullt uttrycksätt och är en stark känslöbetnad faktor i många människors liv. Det finns dock inte några bestämda regler för färgers betydelse även om experter i allmänhet är överrens om generella betydelser. Nästan alla färger har både negativa och positiva bibetydelser. Klara färger tyder på intensiva känslor, till motsatsen bleka färger. (Carlström & Cederholm, 2012, 44; Edwards, 2004, 188-189).

Den röda färgen förknippas med eld, passion, livlighet, kraftfullhet, aggression, våldsamhet, fara och sexuell upphetsning. Rött är blodets och krigets färg, t.ex. de romerska soldaterna bar röda stridsfanor. Djävulen avbildas ofta med klarröd hy eller klädd i rött. En röd flagga ger dig varningstecken. I Amerika betyder rött kärlek, driftighet och i den amerikanska flaggan står de röda ränderna i symbol för tapperhet och mod medan många andra kulturer använder rött som begravningsfärg. I Kina bär brudar rött. Bär rött om du vill uttrycka passion och energi men tänk på att för mycket rött kan vara irriterande för omgivningen (Carlström & Cederholm, 2012, 54; Edwards, 2004, 189; Itten, 1971, 85-86; Nilsson, 2004, 82).

Vitt symboliserar oskuld och renhet i den västerländska kulturen medan vitt i många andra kulturer (Kina, Japan, Afrika) är vitt dödens färg. I t.ex. Kina bär man vita kläder på begravningar för att hedra den avlidnes själ. Vitt symboliserar renhet medan den negativa bibetydelsen i vitt kan vara årstider eller känslor. Vitt ger mera volym, svart är sammandragande och grått är neutralt. Med vita kläder visar du ett tecken på ärlighet, tillgänglighet, oskuld och andlighet (Carlström & Cederholm, 2012, 53; Edwards, 2004, 190-191; Nilsson, 2004, 82).

”Bad guys” och ”good guys” kännetecken var svarta och vita hattar i gamla västernfilmer, eftersom kontrasten mellan svart och vitt är väldigt tydlig: gott - ont, rätt - fel och framgång - misslyckande. I västvärlden är svart en beteckning för ondska, sorg, dramatik, allvar, magi, makt och död. Svart har alltid förknippats med natt, alltså frånvaro av ljus. Svart kan väcka känslor som olycksbådande och fördömelse. För mycket svart kan ha negativa effekter och kan förknippas med okunskap, mysterier och intriger. Men däremot i gamla Egypten betydde svart liv, växt och välfärd. Svarta kläder är oftast en stor favorit. Många anser att svart alltid är ett säkert kort och de känner sig bekväma i den färgen. Några använder svart på sina kläder för att se tuffa ut medan andra väljer svart för att försvinna i mängden. Svarta kläder tonar ner din personlighet och signalerar osäkerhet samtidigt som svart avspeglar högklassighet och exklusivitet. (Carlström & Cederholm, 2012, 26-27; Edwards, 2004, 192).

Grått är obeslutsamhetens och osäkerhetens färg, vilket kan förklara varför grå klädsel i affärsvärlden är sällsynt. Grått är diskret och hemlighetsfullt. Dysterhet, depression, brist på starka känslor och vek självkänsla associeras till grått. Föräldrande sammankopplas med grått och grå är även färgen för aska och bly. Grått är även en kamouflagefärg; tänk bara på vargar, valar och elefanter. Kläder i grått går bra att kombinera med olika färger så som till exempel blått, rosa och orange (Carlström & Cederholm, 2012, 53; Edwards, 2004, 203).

Grönt förbinds med lugn och harmoni. Balans, vår, ungdom, hopp och glädje symboliseras av grönt. De negativa betydelserna är att sjukdom ofta sammankopplas

med grönt. Grön galla eller grön i ansiktet är varningstecken på att något inte står rätt till. Inom många religiösa kulturer betyder grönt ”nytt liv” och i den kristna läran förknippas grönt med dop och nattvard. Inom islam är grönt ett tecken för respekt och vördnad. Idag talar vi ofta om att ”tänka grönt”, det vill säga ekologiskt, vilket har blivit en stor trend. Gröna kläder signalerar pålitlighet, balans, trygghet och lugn. Grönt sägs vara bra att använda på anställningsintervjuer. (Carlström & Cederholm, 2012, 53; Edwards, 2004, 193; Nilsson, 2004, 82).

Gul är den mest oklara färgen. Solsken, lycka, guld, strålande, utåtriktad, upplysning, intellekt är några av de positiva effekterna medan de negativa är avundsjuka, svek, förräderi och feghet. I den kristna traditionen bar Judas en gul mantel när han förrådde Jesus. Ljusbult betydde materiellt välstånd i gammal drömydning medan mörkgult betydde svartsjuka och svek. Gult är även uppiggande och får oss på bra humör. Bär gult om du vill signalera att du har en öppen karaktär och har mod att verkställa saker (Carlström & Cederholm, 2012, 54; Edwards, 2004, 194).

Blått kopplas ihop med himmel och hav. Blått ger perspektiv och djup och väcker tankar till rymden och stora avstånd. Mörkare blå förknippas med auktoritet och framgång. Ljusare blå associeras till lycka och trohet (Jungfru Maria i sina blåa kläder). Blåa kläder används idag av bland annat poliser, marinen och flygvärdinnor eftersom det inget pålitlighet och korrekthet. För mycket blått i kläderna kan däremot anses som konservativt och fördömande. Den negativa betydelsen är sorgsenhet och depression. Till exempel Picasso avbildade människor i blåa nyanser; i Paris slum, i sorgmod och fattigdom (Nilsson, 2004, 82; Edwards, 2004, 196-197; Carlström & Cederholm, 2012, 53).

Orange är den varmaste färgen men den har en väldigt liten symbolisk betydelse. Orange kan förknippas med hetta och eld, men när rött övergår till orange anses faran vara över. Orange sammankopplas med energi utan aggression och förknippas även med hösten och halloween. Särskilt brunt och orange har en symbolisk betydelse för hösten. Det krävs mycket för att använda orange kläder eftersom det är en så stark och intensiv färg (Edwards, 2004, 1097-198; Nilsson, 2004, 82; Carlström & Cederholm, 2012, 54).

Brunt har funnits med länge i tidiga språk eftersom brunt är färgen på jord. Brunt symboliserar armod och tristess och kan anses som en tråkig färg. Brunt är mjukare än svart och förmedlar vänlighet och stabilitet. Brunt passar bra ihop med många andra färger och kan tyckas vara trist och tråkig om den inte används med andra färger. Brunt används ofta som färg på uniformer, som till exempel nazisternas brunskjortor. Brunt kan i detta fall anses som motbjudande (Edwards, 2004, 199, Carlström & Cederholm, 2012, 54).

Purpur är en väldigt mörk färg och den symboliska betydelse som purpur har kommer från att färgen reflekterar så lite ljus. Purpur var förr i tiden en svår färg att framställa och användes därför av kungligheter och den härskande klassen. Det var till och med förbjudet att bära purpur om du var i den lägre klassen. Purpur signalerar tapperhet, beskydd, lugn och andlighet. Violettt är en ljusare form av purpur och förknippas med sårbarhet, svaghet och sorg (Edwards, 2004, 200).

Rosa är en vänlig färg och relaterar till lätta sinnesstämningar. Även om den är en blandning mellan rött och vitt finns inte det rödas våldsamma läggning i rosa. Rosa står för moral, lojalitet och romantik. Rosa är kvinnligt medan chockrosa blir mera aggressivt och erotiskt (Edwards, 2004, 203; Carlström & Cederholm, 2012, 54).

3.3 Materiallära

Det finns både vegetabiliska och animaliska naturmaterial. De vegetabiliska är bomull och lin, medan de animaliska är siden och ull. Bomull, som är det vanligaste materialet utvinns från bomullsbusken, som har valnötsstora frökapslar. Bomull är hudvänligt, tål höga temperaturer vid både tvätt och strykning och absorberar fukt. Kvaliteten på bomullen beror på fibrernas längd i frökapseln. Lin härstammar från Medelhavet och har en blålila planta. Lin är dyrbart på grund av att tillverkningen är arbets- och tidskrävande. Lin är ett starkt material, som suger upp fukt och är smutsavvisande. Garnstrukturen har en ojämn yta och känns sval på huden. Siden är ett animaliskt naturmaterial som utvinns ur fjärillarvens puppa. Siden är slitstarkt, andas och passar därför bra till kläder närmast kroppen. Silke känns svalt när det är

varmt och kan värma när det är kallt. Ull är det vanligaste naturmaterialet och fås från päls av får, getter, kameler, lamadjur och kaniner. Ull är töjbart, stöter bort smuts och isolerar värme. Ull kräver dock väldigt skonsam tvätt, våta plagg tappar lätt formen och garnet är inte speciellt starkt (Thunman, 1989, 119-122).

Syntet- och regenatfiber är båda konstfiber, som görs av kemikalier och cellulosa. Konstfiber är starka fiber i både torrt och vått tillstånd, vilket gör att materialet torkar snabbt. Syntetfiber skrynklar inte men materialet blir lätt elektriskt. Polyester är gjort av polymer, vilket gör att det går att tillverka i både tunt och grovt material. De tunna materialen används för klänningar och blusar medan de grova används som värmeisoleringsmaterial till jackor. Polyamid, som även kännetecknas som nylon, används till bland annat yttertyg på jackor, förstärkning i plagg och även till heltäckningsmattor. Både polyester och polyamid görs av olja. Elastan används i bland annat sport- och badkläder och kallas ibland även för lycra. Elastan är en fiber som kan göras töjbar och som är väldigt tålig mot svett (Fahlén, 2012, 13-17).

Regenatfibrer är viskos, modal och lyocell. Regenatfibrerna framställs från träcellulosa eller korta bomullsfibrer som inte går att framställas till garn. Alla material kan inte användas i sin naturliga form utan måste genomgå olika processer. Viskos är den billigaste fibern och görs av träcellulosa. Viskos känns bra mot huden och har en god fuktabsorption. Viskos har inte töjbarhet och skrynklar lätt. Plagg med viskos bör alltid sträckas i vått tillstånd. Modal är också gjort av träcellulosa och tillverkas på samma sätt som viskos. Modal liknas vid viskos men är dyrare och bättre eftersom den inte töjer och tappar formen lika lätt vid tvätt. Lyocell är ett miljövänligt alternativ till viskos och modal eftersom aminoxiden som används vid tillverkning är miljövänlig och kan återanvändas. Lyocell har samma egenskaper som bomull, den har god andningsförmåga och tvättålligheten är bättre än för viskos (Fahlén, 2012, 18-21).

4 Teoretisk bakgrund

I kapitlet teoretisk bakgrund kommer respondenten att lyfta fram klädernas betydelse för användaren så väl som för omgivningen. Respondenten har även valt att skriva om basgarderoben i teoretisk bakgrund eftersom respondenten har valt att använda basplagg i undersökningen, som presenteras i resultatredovisningen.

4.1 Klädernas tysta språk

Färger, former och kombinationer väljs helt omedvetet och återspeglar våra känslor och vår personlighet, som vi väljer att visa för omgivningen. Skönhet kommer inifrån, men utseende, kläder, frisyra och kroppsspråk sänder ut koder till omgivningen; koder som skvallrar och avslöjar din personlighet och vem du är, utan att du sagt något. Det sägs ingenting, ändå värderas man. Färger och former påverkar psyket och ibland kan kläder spärra vad vi egentligen vill visa omgivningen. Med hjälp av färg och form kan man locka fram sidor som varit instängda. Om man ser tillbaka på sitt liv märker man att olika perioder i ens liv har olika klädstilar. Färger och former förändras, inte bara med trender, utan även med olika livsskedan. Vi upplever oss själva på ett annat sätt med tiden som vi utvecklas. Man fastnar för olika typer av kläder beroende på vilket känslotillstånd man befinner sig i. Beroende på vilket känslotillstånd man befinner sig i, klär man sig i de egenskaper man vill visa omgivningen (Berghult, 2002, 30; Thunman, 1989, 21-23).

För att underlätta kommunikationen mellan människor finns vissa gemensamma klädkoder, som till exempel uniformer. Klädkodens syfte är känna igen sig, att få vara någon eller tillhöra något, det kan vara allt från en grupp, ett gäng eller förening (Lewenhaupt, 2005, 27-28).

Förr i tiden fanns klara regler för hur man klädde sig. Västerlandet höll noga fast i förordningar och regler för hur man klädde sig. Både till vardags och fest. Stränga regler fanns också att ingen fick försöka klä sig över sitt eget stånd och klass. Siden,

sammet och päls hörde till de högre ständer. Färgval var också kontrollerade, särskilt de röda färgerna. Knappar räknades och längden på släp och slöjor övervakades. 1778 kom ett förslag i Sverige om nationaldräkt, för att förhindra överflödigt lyx samtidigt som inhemska väverier och spinnerier gynnade (Lewenhaupt, 2005, 32-34).

Speciellt viktigt är det att tänka på klädkoder vid jobbsammanhang. Klä dig rätt, tänk på din personlighet och de enda du behöver tänka på är dina uppgifter, utan att tänka på vad du har på dig och att bli dömd på förhand. Det viktigaste är att det känns bekvämt. På vissa arbetsplatser finns en utarbetad klädkod medan andra arbetsplatser bara kan ha en ”tyst” klädkod. Man måste kunna anpassa sig efter sin arbetsplats. Av den nyanställda kan detta innebära att skaffa nya kläder för det nya arbetet. Inget annat plagg än kostymen har hållit sin klass i över mera än tvåhundra år i hela världen. Tänk enkelt och håll dig till några färger som passar tillsammans. Tänk på vilka former, snitt och färger som passar dig bäst. Välj de som du trivs bäst i men tänk även på att se välklädd ut. Välj personliga accessoarer för att visa din personlighet. Undvik kläder som har skrikiga mönster i olika färger, alltför höga klackar, korta kjolar, för mycket accessoarer. Less is more. Tänk även på håret och sminket. Samma regler gäller där. Sminka dig diskret och tänk på att inte ha för avancerad frisyra. Undvik även starka dofter i till exempel parfym eller andra skönhetsprodukter (Berghult, 2002, 30-31; Thulin, 2005, 79-91).

Det bästa är att hålla sin egen stil hela tiden. Det ger trygghet, lugn och pålitlighet. Om så väl du, som företaget, ändrar stil och utseende hela tiden skapas en osäkerhet bland kunderna (Thulin, 2005, 82).

4.2 Basgarderoben

En basgarderob bör innehålla klassiska plagg som passar kroppsformen och som går lätt att kombinera med varandra. Plaggen bör vara hållbara, lättskötta och tidlösa. Basgarderobens färger är neutrala. Med en ordentlig basgarderob kan man vara säker på att alltid ha rätt kläder till hands. Med en bra basgarderob kan man sedan bygga upp olika stilar, färger och lägga till och mixa olika trender, i t.ex. accessoarer eller

skor. Basgarderoben är ändå sig lik och ger en trygg grund att stå på (Berghult, 2002, 28-29).

Det allra nödvändigaste i en basgarderob är vita och svarta t-shirts. Urringningennoch ärmlängden spelar en stor roll beroende på vilken kroppsform man är. Bomullsskjorta i en neutral färg går lätt att mixa med trendiga och färgglada accessoarer, likaså en stickad tunn tröja, cardigan eller polotröja, beroende på kroppsformen. En figursydd enkelknäppt kavaj, som fungerar både till vardags och fest, i en neutral färg är ett nyckelplagg i basgarderoben. Jeans och svarta byxor (fest) i en modell som passar kroppsformen är nödvändiga i en basgarderob. Kjol går lika bra. "*Little black dress*" (LBD) bör finnas i en basgarderob, gärna en knälång och festlig klänning, som passar till fest och formella tillfällen (Ericsson, 2004, 174; Berghult, 2002, 28-29).

Ordentliga underkläder hör också basgarderoben till. Både svarta, vita och hudfärgade bh:n och trosor är ett måste. Det är viktigt att tänka på att det som är närmast huden skall vara av fin kvalitet. Om underlinnen används är det bäst att använda linnen av bomull. Bomull är hudvänligt och absorberar fukt. Det bör finnas klassiska skor med både klack och utan klack (loafers, sandaler, boots) i basgarderoben, likaså väskor för olika tillfällen (handväska, kuvertväska, bag) (Ericsson, 2004, 174; Berghult, 2002, 28-29).

5 Tidigare forskning

I detta kapitel redogör respondenten för tidigare forskning som understöder ämnet. Respondenten har sökt vetenskapliga artiklar på databaserna Google Scholar, DIVA, Science Daily och EBSCO. Sökorden som respondenten använde sig av var klädkoder, skönhetsideal, klädattityder, kroppsformer, body image, colours och body shape. Respondenten hittade de vetenskapliga artiklarna på Google Scholar, Science Daily och EBSCO.

Hassan (2012) har i sin forskning undersökt hur tjejer upplever könsnormativa förväntningar gällande skönhetsideal samt utbildnings- och yrkesval. Hassan använde sig av intervjupersoner och kom fram till att alla i intervjugruppen ansåg att det finns könsnormativa förväntningar och många försöker eftersträva att likna varandra, som till exempel att klä sig likadant, ha samma längd på hår och vara ungefär lika smala. Forskningen visar att intervjugruppen följer de rådande normerna i samhället och tror att samhället belönar dem med framgång om de väljer att se ut på det ”rätta” sättet. Hassan menar att kreativitet förhindras när vi uppmanas att vara som alla andra.

Hadipour och Mjögeman (2010) har i sitt examensarbete undersökt gymnasieelevers syn på klädkoder i läraryrket. Tycker eleverna att klädseln är viktig och hur påverkar klädseln elevernas lärande och respekt för läraren. Hadipour och Mjögeman gjorde en enkätundersökning och resultatet visar att det är ytterst viktigt hur vi klär oss. Hadipour och Mjögeman skriver att kläder är symboliska uttryck som är normskapande och påverkar relationen mellan människor genom att visa grupptillhörighet och därmed makt, underordning och status. Undersökningen visar också att eleverna påverkas av lärares klädval och att lärare är förebilder för eleven och bör därför tänka på hur de klär sig. Resultatet visar att yngre lärare klär sig mera modernt och äldre lärare mer gammalmodigt. Lärare förstärker även sitt ämne genom sitt yttre, visar undersökningen.

Dr. Shannon Snapp (2012) har i sin forskning undersökt vilka faktorer som påverkar kvinnans kroppsuppfattning. Dr. Shannon Snapp hävdar att många västerländska kvinnor är missnöjda med sina kroppar. Dr. Shannon Snapp använde sig av ett frågeformulär på Choate teoretiska modell på 301 kvinnor. Resultatet visar att unga kvinnor med stöd från familjen och utan press av att nå det tunna och smala idealet hade en mer positiv kroppsuppfattning. Kvinnorna rekommenderades att prata med andra kvinnor, som inte hade lika bra kroppsuppfattning, att bli mera bekväma i de rådande förväntningar som ställs på dem i dagens samhälle. Genom att främja en positiv syn på deras fysiska kompetens, motion, hälsa, och en balans i livet skall kvinnorna få en bättre kroppsuppfattning.

Lyko (2008) har i sitt examensarbete undersökt hur kläder fungerar som ett kommunikationsmedel inom organisationen, där specifikt frisöryrket studeras. I arbetet kom det fram att kläder har en stor betydelse för organisationen och framför allt om kläderna är fel använda. Undersökningen visar också att klädernas betydelse i stor grad underskattas men att kläder har en stor betydelse för både bäraren och observatören. Hur kläderna uppfattas är avgörande för vilket budskap som uppfattas av andra, skriver Lyko. I undersökningen kom det också fram att den viktigaste delen är att förstå signalen som sänds ut genom kläderna och hur den signalen avkodas av mottagaren. Lyko sammanfattar att genom förståelse av processen kan kläder bli ett hjälpmedel för företag och ledare att styra en verksamhet.

Petterson (2010) har i sin forskning undersökt vad som påverkar studeranden vid Linköpings universitet när de klär sig. Petterson har gjort en fallstudie från flera kvalitativa intervjuer. Petterson har kommit fram till att det finns många faktorer som inverkar på vad studeranden klär sig i. Sociala aktiviteter, föreläsningar och missade tvättider var de vardagliga faktorerna så även ett stort bekräftelsebehov av gruppen och positiv uppmärksamhet. Undersökningen visar också att kläder är en faktor om vi blir accepterade i en grupp eller ej.

Johansson (2009) har i sin undersökning forskat om vad ungdomar tänker gällande sin och andras klädsel och beteende, samt om dessa påverkar hur de blir uppfattade. Johansson har även undersökt för vem ungdomarna klär sig. Johansson använde sig

av intervjuer och analysen av intervjuerna visar att ungdomarna medvetet klär sig för sin egen skull, men undermedvetet för andra. Undersökningen visar även att det första som ungdomarna bedömer är kläderna när de kommer i kontakt med en ny person. Resultatet visar även att klädsel och beteende inte har något med varandra att göra. Personligheten får en större betydelse med tiden.

Gueguen och Jacob (2012) har i sin undersökning tagit reda på om färgval på kläder har inverkan på andra människor. Gueguen och Jacob har i sin undersökning använt sig av servitriser i fem olika restauranger och olika färger på deras kläder. Servitriserna hade olika färg på t-skjortan varje dag; svart, vit, röd, blå, grön och gul. Undersökningens resultat visar att den dag servitriserna hade den röda t-skjortan på sig fick de mera dricks av männen än de övriga dagarna. Av kvinnorna fick servitriserna lika mycket dricks varje dag. Gueguen och Jacob menar att tidigare forskning visar att färgen röd ökar den fysiska och sexuella attraktionen för kvinnor.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att Hassan (2012) har kommit fram till att tjejer anser att det finns könsnormativa förväntningar och många försöker eftersträva att lika varandra, som till exempel klä sig likadant, ha samma längd på hår och att vara lika smala. Hadipour och Mjögeman (2010) har kommit fram till att elever påverkas av lärares klädval och att lärare är förebilder för eleven. Resultatet visade även att lärare förstärker sitt ämne genom sitt yttre. Dr. Shannon Snapp (2012) har i sin undersökning kommit fram till att vissa faktorer påverkar kvinnors kroppsuppfattning. Kvinnor som har stöd från familjen och utan press av det tunna och smala idealet som finns i dagens samhälle har bättre kroppsuppfattning. Lyko (2008) har i sitt slutarbete om hur kläder fungerar som kommunikationsmedel kommit fram till att den viktigaste delen är att förstå signalen som sänds ut genom kläderna och hur den signalen läses av mottagaren. Resultatet visar även att kläder kan bli ett hjälpmedel för företag och ledare att styra upp en verksamhet. Petterson (2010) har kommit fram till att positiv uppmärksamhet och tillhörighet i gruppen inverkar på hur vi klär oss, men även vardagliga saker så som sociala aktiviteter, föreläsningar och missade tvättider. Johansson (2009) har kommit fram till att det första som ungdomar bedömer när det möter en ny person är kläderna. Undersökningen visar även att ungdomar klär sig för sin egen skull men

undermedvetet för andra människor. Guegen och Jacob (2012) har kommit fram till att färger påverkar människor. Resultatet visar i undersökningen att män ger mera dricks åt kvinnor som bär rött än andra färger.

6 Undersökningens genomförande

I denna studie har respondenten valt styling och fotografering som datainsamlingsmetoder och bildanalys som dataanalysmetod. Arbetets praktiska genomförande presenteras även i detta kapitel. Modellerna presenteras även i detta kapitel.

6.1 Modeller

Modellerna och respondenten har valt att hålla modellerna anonyma. Modellerna har alla olika kroppsformer och presenteras var för sig.

H-modellen har en rak och rektangulär kroppsform. Axlar och midja är i balans och midjan är inte så tydlig. H-modellen är en kvinna på 26 år, är mamma till en dotter och jobbar som sjuksköterska.

Den fylliga H-modellen har en rak kropp men har mera massa än H-modellen. Modellen har kraftiga armar och ben. Midjan är inte tydlig och axlarna är sluttande. Den fylliga H-modellen jobbar inom hälsoindustrin i Svenskfinland.

V-modellens axlar är betydligt bredare än höfterna, vilket kännetecknar V-modellen. V-modellen saknar midja och höfterna är raka. V-modellen är en kvinna på 21 år, som studerar för tillfället i Helsingfors.

X-modellen har axlar och höfter i balans. Midjan är tydlig och X-formen har kvinnliga runda former. X-modellen är en kvinna på 24 år, som studerar i Helsingfors.

A-modellen har bredare höfter än axlar och axlarna är litet sluttande. A-modellen är en kvinna på 24 år, som för tillfället gör sin praktik i Helsingfors.

6.2 Klädstyling

För att få en bra helhet i klädstylingen gäller det att få ett bra samband mellan kläderna. Allt från form, färg, snitt, mönster, kombinationer och detaljer spelar en stor roll. Allting måste ha ett samband och varje liten del måste spegla helheten för att bli en bra kombination (Thunman, 1989, 21-23)

För att hitta rätt form och snitt, och för att framhäva det som vill framhävas, måste först formerna på kroppen fastställas. Förutom kroppsformen är det även viktigt att tänka på ålder och stil; att skapa balans och stilfullhet mellan kroppsform och kläder. Dölj aldrig kroppsformen, utan framhäv i stället. Håll koll på proportionerna och anpassa kläderna efter kroppsformen, inte kroppsformen efter kläderna (Berghult, 2002, 6).

Balansera en helhet genom att skapa en tyngdpunkt på stylingen. Tyngdpunkten bestäms beroende på vilken kroppsformen är. T.ex. hos en V-kroppsform läggs tyngdpunkten på höfterna eftersom balans då skapas mellan de breda axlarna och de smala och raka höfterna (Thunman, 1989, 112-114).

Formen och vinklar på plaggen spelar också en stor roll. Spetsiga vinklar är vassa, hårda och spännande. Rätta vinklar känns fasta och trygga. Trubbiga vinklar känns mjuka, avslappnade och harmoniska. Dessa vinklar används för att skapa olika snitt som gör helheten mera spännande (Thunman, 1989, 112). Vilka linjer som används beror på personlighet och stil. Raka linjer är praktiska, jordnära och pålitliga (kostymer, dräkter, skjortor) medan rundade linjer och vågade linjer är mera utmanande (volanger, figurnära plagg) (Thunman, 1989, 115-116).

För att lätt tillsätta färg till helheten kan accent färger användas. Detaljer så som scarfar, smycken, väskor, skor eller andra accessoarer i accentfärger är enkla att använda för att få uppmärksamheten att dras till ett specifikt område. Om accentfärger används är det viktigt att komma ihåg att upprepa färgerna i helheten. Knyt ihop klädseln med t.ex. samma färg på scarfen som på väskan. Upprepa högst tre gånger, det gör klädseln mera välklädd. Om t.ex. putmagen vill döljas kan man med hjälp av en scarf förvilla blicken mot halsen/ansiktet istället för magen. Med accentfärger kan även personlighet framhävas. Accentfärger tillsammans med vitt eller svart tar plats medan accentfärger med en lite dovare bas som t.ex. brun, marinblå, beige eller grått förmedlar mjukhet (Carlström & Cederholm, 2012, 54-55). Accessoarerna återspeglar personlighet mer än kläder och kan ha en avgörande roll för att få en bra helhet (Berghult, 2002, 61).

6.3 Fotografering

Det finns många viktiga element i en riktigt bra bild. För att genomslagskraften skall ge en reaktion hos läsaren bör bilden verkligen vara lätt att uppfatta i sin uppbyggnad. Beståndsdelarna i bilden talar om vad bilden vill berätta. En bra bild vill förvåna och fångsla. En bild skall överraska oss om något som vi inte trodde fanns i sammanhanget eller till exempel skapa nostalgi. Bilder kan berätta en historia, ha ett budskap eller skapa en känsla hos betraktaren (Barr, 2009, 19-22).

Vid studiofotografering är det viktigt att tänka på bakgrunden. För att fånga det väsentliga i bilden är det viktigt att ha en så enkel bakgrund som möjligt. En vit bakgrund kan ibland anses grå på bilden. För att undvika detta riktas en lampa mot bakgrunden för att lysa upp den. Om en svart bakgrund används kan motivet belysas bakifrån för att urskiljas från bakgrunden (Kelby, 2007, 116). För att få en så bra bild som möjligt är det också viktigt att ha en bra relation till motivet, i studiofotografering oftast modellen. Ju tryggare fotografen är bakom kameran och hur modellen vägleds, desto bättre bild blir det (Nilsson, 1999, 15-16).

Ljuskällan är det viktigaste när man fotograferar. När man fotograferar i studiomiljö är det också viktigt att belysa motivet, alltså modellen, som är det viktigaste i bilden (Kelby, 2008, 41). Det absolut bästa ljus som kan användas är dagsljus (Nilsson, 1999, 16).

6.4 Bildanalys

Bilder används som kommunikationsmedium, som ett bildspråk, och för att bilden skall få en förståelse måste en analys göras av bilden. Man vill leta rätt på bildens dolda innebörd och försöka förstå vad bilden vill förmedla. De flesta läser från vänster till höger men inom fotografin finns inga sådana regler, alla måste läsa och tolka bilderna på sitt eget sätt (Barr, 2009, 3; Eriksson & Göthlund, 2004, 17; Sjölin, 1993, 13).

Bildanalysen är en tolkningsprocess där frågor hela tiden ställs till bilden. Beträktaren måste studera bilden på djupet och plocka isär bilden, för att sedan lägga ihop bitarna igen för att se helheten. Hur sedan bilden tolkas beror på betraktarens personliga uppfattning och perspektiv (Eriksson & Göthlund, 2004, 14)

För att kunna analysera en bild måste bilden först betraktas, tolkas och sedan på ett personligt sätt beröras av betraktaren. Oftast står huvudmotivet i fokus och det är det som ses och tolkas till först. De närliggande kanterna och bakgrunderna studeras sedan. Man söker och försöker förstå vad bilden vill säga och vad bilden har för budskap. Ledtrådar söks i bilden och beaktas och viktiga delar plockas ut i bilden så som linjer, skuggor, former, uppbyggnader och balans (Barr, 2009, 3-6).

Det väsentliga i bildanalysen är hur betraktaren uppfattar bilden; hur betraktaren uppfattar bilden känslomässigt. Det som ger känslor åt betraktaren kan vara ljus, vinkel, motiv, struktur, toner eller arrangemang. Beträktaren kan kanske relatera till egna händelser eller skeden i livet. (Barr, 2009, 7).

6.5 Undersökningens praktiska genomförande

Respondenten har fotograferat 5 modeller med olika kroppsformer och stylat modellerna i proportionerliga och framhävande kläder. Respondenten har även stylat modellerna i oproportionerliga och döljande kläder för att bevisa sitt påstående att de proportionerliga kläderna framhäver kroppsformen bättre och gör kroppen mer proportionerlig. För att tydliggöra kroppsformerna på modellerna har respondenten även fotograferat modellerna endast i underkläder. Respondenten har valt att styla modellerna i basplagg för att så många läsare som möjligt skall få inspiration av bilderna och sedan anpassa dem på eget sätt. Resultatet har sedan sammanställts i en klädguide. Respondenten har valt ut 5 olika kroppsformer: H, fylligt H, V, X och A. Kroppsformerna redogörs i samma ordning som i teoretiska utgångspunkter.

För att hitta olika och rätt kroppsformer började respondenten med att kontakta de modeller respondenten var säker på hade rätt kroppsform. För att hitta de resterande modellerna skickade respondenten ut ett meddelande på Facebook och bad de modeller som ville vara med i undersökningen att skicka en helkroppsbild till respondenten. Respondenten analyserade sedan kroppsformen utgående från bilderna och valde sedan modeller som hade olika kroppsformer. Det var många som ville ställa upp och snabbt hittade respondenten alla olika kroppsformer.

Respondenten började söka inspiration till stylingarna på olika bloggar, i böcker och i tidningar och började sedan att planera de olika helheterna. För att göra det så tydligt som möjligt valde respondenten att styla en proportionerlig outfit och en oproportionerlig. På en del modeller har respondenten stylat flera framhävande outfits för att tydliggöra vad respondenten menar. Respondenten utgick alltid från modellens tyngdpunkt på kroppsformen och jobbade sedan utåt till övriga kläder och accessoarer. Respondenten vill med hjälp av små knep bevisa att det går att göra former på kroppen mera proportionerliga och snygga i stället för att gömma in dem i till exempel allt för stora kläder. Hjälpen kan vara ränder på rätt led, ett lite kortare halsband eller att förflytta väskan mot höften. Respondenten har valt att styla med enkla baskläder för att lätt visa formen på kläderna och så läsaren skall kunna inspireras och sedan anamma knepen själv.

Kläder fick respondenten låna från två klädbutiker, Exact och Lema i Ekenäs och skor från Wild Shoe i Ekenäs. Butikerna var villiga att ställa upp med lån av kläder. Några av plaggen är även respondentens egna kläder. Alla underkläder är modellernas egna.

Respondenten planerade tillsammans med modellerna tidpunkt då kläder kunde provas och fotas. Fotograferingen skedde vid Fotofabriken i Ekenäs. Fotofabriken ägs av Kjell Svenskberg, som också hjälpte respondenten med studioblixtarna. Respondenten fotograferade och vägledde modellerna själv. Först fotograferades modellerna i underkläder, leggings eller linne. Modellerna valde själva vad som kändes bekvämast för dem. Den oproportionerliga stylingen fotades sedan och till sist den passande. Respondenten berättade och förklarade hela tiden under fotograferingen om stylingen och vad som ser oproportionerligt och proportionerligt ut på modellernas kroppsformer.

När bilderna var tagna, valde respondenten ut de bästa bilderna och ändrade storlek och ljus i Keynote. Bilderna sammanställdes tillsammans med text, som respondenten skrivit i Keynote. Klädguiden formades av respondenten och trycktes sedan hos PR-printer i Karis och Multiprint i Salo.

7 Resultatredovisning och tolkning

I detta kapitel kommer respondenten att presentera resultatet av stylingen av de fem olika kroppsformerna. Respondenten har själv valt modeller, stylat, fotograferat och redigerat bilderna. Respondenten har valt ut bilder på kroppsformen (profil och framifrån), bilder med opassande och oproportionerliga kläder och bilder med framhävande och proportionerliga kläder. Mera bilder av resultatet har sammanställts i klädguiden. Kroppsformerna presenteras i samma ordning som i kapitlet Teoretiska utgångspunkter.

7.1 H-formen

H-formen är en rak, rektangulär kroppsform. Axlar och höfter är i samma linje och midjan är inte så tydlig på H-formen. Figur 1 och figur 2 visar respondentens H-modell. Modellen har en rak och rektangulär kroppsform. Axlar och höfter är i samma linje och midjan är inte tydligt markerad.

Figur 1, H-formen.

Figur 2, H-formen i profil.

Figur 3 visar en oproportionerlig styling för H-kroppsformen. På bilden kan man se en rak klänning, som inte är figursydd och ett par ballerinas med kantig tå. Respondenten valde en rak klänning som döljer kroppsformer och ger ett mera kantigt intryck. Axelvaddarna förlänger axlarna och ger axlarna ett intryck av att vara bredare än höfterna. Skorna valdes för att ge kroppen en kantig effekt på grund av de kantiga tåspetsarna. Helheten ser oproportionerlig ut och formerna göms helt och hållet i klänningen.

Figur 3, H-formen i en opassande helhet.

Figur 4 visar en framhävande helhet för H-formen. På bilden kan man se ett par ljusa glansiga åtsittande byxor, en vit t-shirt med O-urringning, en blå kavaj med axelvaddar och en knapp under bysten och ett par militärinspirerade loafers med nitar. Timglasformen har eftersträvats och midjan har visuellt formats med hjälp av att bygga upp volym vid höfter och axlar. Carlström (2012) skriver att timglasformen eftersträvas med hjälp av bredare kragar, axelvaddar, puffärmar, veck och knappar vid axlarna. Respondenten har stylat H-modellen med en kavaj som har axelvaddar, en bred krage och en djup urringning. Kavajen valdes för att eftersträva timglasformen eftersom kavajen är figursydd och framhäver midjan. Precis under bysten sitter en knapp, som är knäppt, som drar uppmärksamheten även mot midjan. Knappen formar även kavajen och gör kavajen figurnära. Fickorna på kavajen drar även uppmärksamheten mot midjan, som spelar också en viktig roll för helheten. Respondenten har valt en tunn t-shirt under kavajen med en O-urringning för att bryta den djupa urringningen på kavajen. Carlström (2012) skriver att volym vid höfter skapas med hjälp av fickor, draperat tyg, dragkedjor och andra detaljer på

byxor. Respondenten valde ett par byxor med lite högre midja och dragkedjor på båda sidor vid fickorna. Tyget på byxorna är ljus och glansigt, vilket ger benen mera former och volym. Höfterna har med hjälp av byxorna detaljer balanserats upp med axlarna. Midjan är mera tydlig tack vare mera volym vid höfter och axlar.

Figur 4, H-formen i en proportionerlig helhet.

Figur 5 visar en framhävande klänning för H-formen. På bilden kan man se en tunn osymmetrisk klänning med ett skärp i midjan och ett par höga pumps med nitar på hälen. Klänningen, som är av ett lätt material, har valts för att visuellt skapa mera former. Midjan har markerats med en bälte för att skapa bättre proportioner. Som

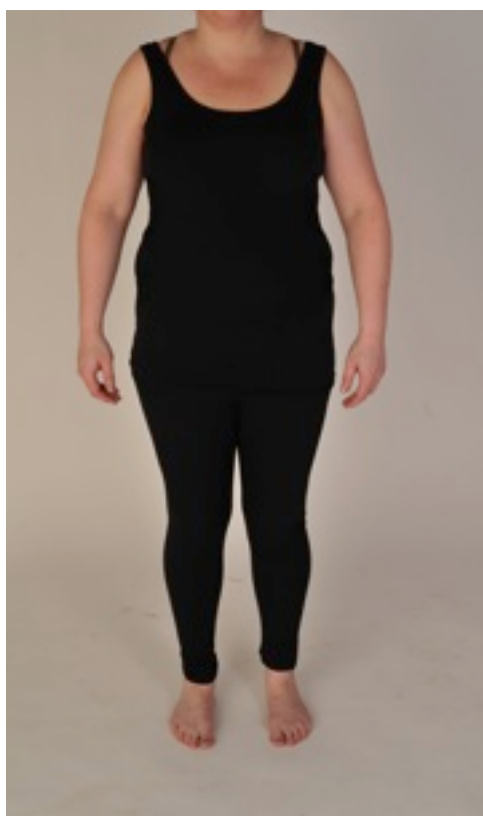
Carlström (2012) skriver ger tunga tyger ett klumpigt intryck och förstorar kroppen. Istället har ett lätt och luftigt tyg använts för att skapa mera volym.

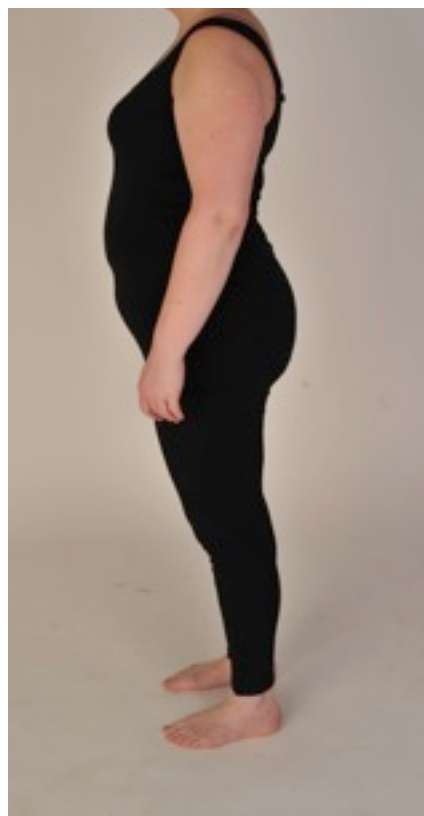
Figur 5, H-formen i en passande helhet.

7.2 Fyllig H-form

Den fylliga H-formen ger ofta ett intryck av korta ben, sluttande axlar, kraftiga vader och armar och inte så markerad midja. På figur 6 och figur 7 kan en fyllig H-form ses. Modellen har en rak kroppsform, inte så tydlig midja och kraftiga överarmar och ben.

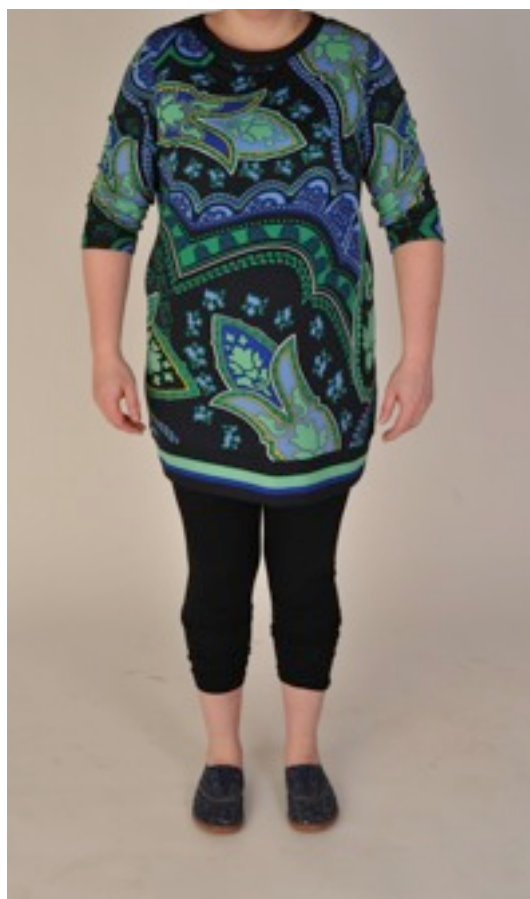
Figur 6, fyllig H-form.

Figur 7, fyllig H-form i profil.

På figur 8 kan man se en opassande helhet för den fylliga H-formen. På bilden kan man se den fylliga H-formen klädd i svarta 3/4 leggings, en mönstrad tunika utan passform och ett par blåa skor med rundad tå. Tunikan valdes för att dess mönster och form gömmer undan modellens kroppsform och gör kroppen oproportionerlig och större än vad den egentligen är. Carlström (2012) skriver att oformade plagg och A-linje formade plagg gör den fylliga H-formen större än vad den egentligen är. De svarta 3/4 leggingsen valdes för att korta av benen för att tillsammans med de runda skorna skapa ett oproportionerligt intryck. Leggingsen slutar vid vaden vilket

”hugger” av benets längd. Ericsson (2004) skriver att den korta personen inte bör använda plagg som ”hugger” av benet eftersom kroppen då ser kortare ut.

Figur 8, fyllig H-form i en opassande helhet.

På figur 9 och figur 10 kan man se en proportionerlig och passande helhet för den fylliga H-formen. På bilden kan man se ett par bootcut jeans, ett par beigea kilklackar, en vit t-shirt med v-urringning och en orange figursydd kavaj i peplum modell i ryggen. Jeansen valdes för att plocka fram och lägga fokus på modellens snygga ben. Byxorna är släta utan mönster, sömmar eller andra detaljer. Carlström (2012) skriver att den fylliga H-modellens underdelar alltid måste vara släta, utan fickor, mönster, sömmar eller markerade detaljer. De välsittande jeansen plockar fram rumpan. Carlström (2012) skriver att med välsittande plagg ger man en snygg siluett åt rumpan istället för att dölja in rumpan och göra den ännu större med för stora plagg. Den vita t-shirten har en v-urringning för att få en slankare effekt på

kroppens formen. Den orange kavajen valdes för att den med hjälp av sina axelvaddar skapar volym vid axlarna och formen på kavajen markerar midjan. Respondenten valde att ha en knapp knäppt på kavajen för att få en tydligare figur på modellen. Carlström (2012) skriver att den fylliga H-modellen alltid bör öka volym vid axlepartiet för att balansera upp höfterna. Volym skapas med hjälp av avvikande färger, axelvaddar, veck eller andra detaljer. Materialet på jackan är lätt och fint och peplum modellen i ryggen ger mera volym åt rumpan. Carlström (2012) skriver att material på överdelarna inte får vara stela och hårda då det skapar onödigt mycket volym. Eftersom modellen har kraftiga armar har respondenten valt en kavaj med 3/4 ärm för att rikta uppmärksamheten mot handleden. Ericsson (2004) skriver att en trekvartsärm gömmer in armen och flyttar uppmärksamheten mot handleden. Kilklackarna valdes för att passa bra in i helheten och för att ge benen mera längd.

Figur 9, fyllig H-form i en proportionerlig helhet.

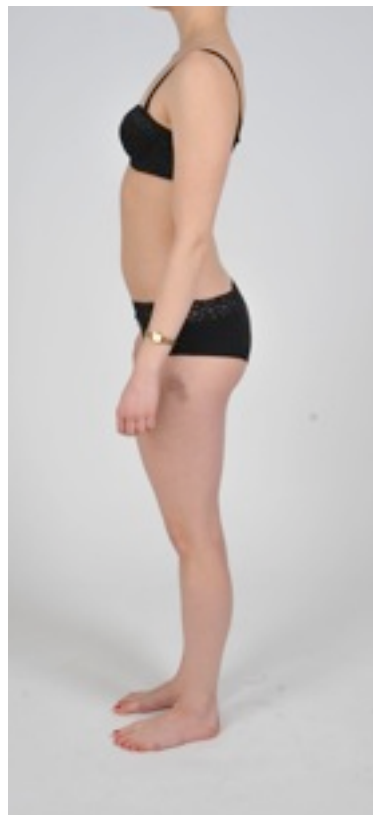
Figur 10, fyllig H-form i en passande helhet.

7.2 V-formen

Hos V-formen ligger tonvikten på axlarna. Höfterna är smala och axlarna är bredare än höfterna. Modellens höfter och midja är smala och raka medan axlarna är betydligt bredare än höfterna. På figur 11 och 12 kan man se en V-formad kropp.

Figur 11, V-formen.

Figur 12, V-formen i profil.

På figur 13 kan man se en vågrätrandig kavaj med axelvaddar, en t-shirt med bred båttureringning, svarta smala byxor och svarta stövlar. På figur 13 har modellen en vågrät randig kavaj som förstorar, skapar volym vid axlarna och tar bort fokus från höfterna. Respondenten har valt helheten för att medvetet skapa mera volym vid axlar för att göra kroppen oproportionerlig. Carlström (2012) skriver att V-formen bör undvika onödig volym vid axlarna. Axelvaddar, breda ränder, fyrkantiga urringningar, stora polokragar och andra detaljer på övredelar bör således undvikas. Under kavajen på figur 8 bär modellen är fyrkantig båttureringning, som gör axlarna visuellt ännu bredare. Smala svarta byxor och stövlar döljer höfterna och flyttar istället fokus mot de breda axlarna och ger fel proportioner.

Figur 13, V-formen i en oproportionerlig helhet.

Figur 14 och 15 visar V-modellen i en helhet som ger kroppen rätt proportioner. På figur 14 kan man se ett par korallröda chinos, ett vitt peplumlinne, en väska i höfthöjd och ett par höga klackar. Respondenten har valt de korallröda chinosen för att förflytta fokus mot höfterna och balansera upp proportionerna rätt. Carlström (2012) skriver att byxorna gärna får ha mönster, struktur och avvikande färg för att flytta uppmärksamheten mot höfterna. Fickor och andra detaljer skapar mera volym vid höfterna. De korallröda chinosen har stora fickor vid höfterna och väskan har medvetet placerats på höften för att dra uppmärksamheten mot höften.

Carlström (2012) skriver att V-formen passar bra i kavajer, som är utställda och peplum modeller. Respondenten har stylat V-modellen i ett peplum linne för att dra uppmärksamheten mot linnets nedersta kant och modellens höfter. Respondenten valde peplumlinnet eftersom det drar uppmärksamhet mot höften men även för att materialet är lätt och har en tydlig urringning som trollar bort de breda axlarna.

Figur 14, V-formen i en passende helhet.

Figur 15, V-formen i en proportionerlig helhet.

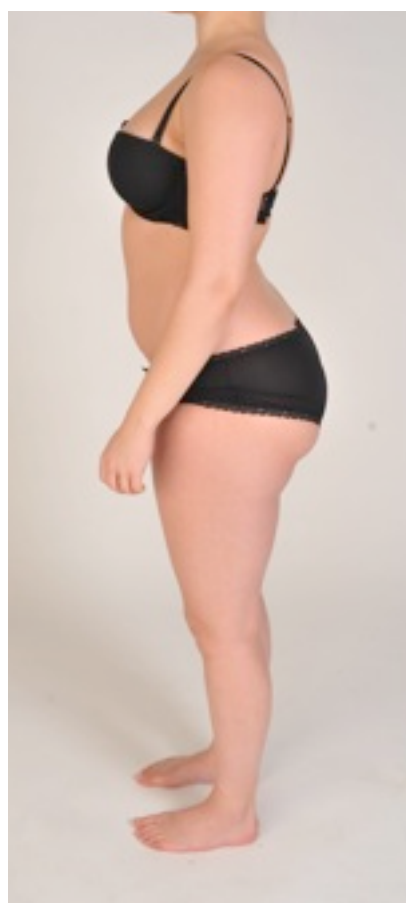

7.3 X-formen

X-formen har axlar och höfter i balans men en tydligt markerad midja. X-formen har kvinnliga runda former, som man kan se på figur 16. Figur 17 visar X-modellen i profil. X-modellen har betydligt mera former än H- och V-formen.

Figur 16, X-formen.

Figur 17, X-formen i profil.

Det viktigaste att tänka på vid stylingen av X-formen är att aldrig täcka in midjan och höfterna. Plocka fram midjan för att få en snygg siluett och som Carlström (2012) skrev är utgångspunkten i valet av kläder är alltid att följa formen på kroppen.

På figur 18 och figur 19 döljer kläderna kroppsformen och gör kroppen oproportionerlig. På figur 18 och 19 kan man se ett par lösa byxor med fickor, sömmar och en stjärna på benet, en lång beige tröja som slutar nedanför höften, en väska som hänger på höften och ett par runda promenadskor utan klack. Respondenten har valt ett par byxor utan form och som inte är figursydd, som

gömmar undan kroppen helt och hållet. En väska på höften drar dessutom uppmärksamheten mot höften i stället för midjan. Tröjan valdes för att den slutar under höften vilket gör att höfterna döljs och ger ett större intryck än vad de egentligen är. Proportionerna blir fel i stället för att plocka fram den fina formen som har gjorts på figur 20 och 21.

Figur 18, X-formen i en döljande helhet.

Figur 19, X-formen i en opassande helhet.

På figur 20 och 21 kan man se ett par åtsittande jeans, en vit t-shirt med båtturringning, en figursydd läderrock, en kuvertväska och ett par blåa höga pumps. Respondenten har stylat med ett par figurnära jeans, en rundad t-shirt och en figursydd läderjacka. Väskan har flyttats uppåt för att dra uppmärksamheten mot midjan. Carlström (2012) skrev att väskor i höfthöjd drar uppmärksamheten till höften istället för midjan. T-shirten slutar precis ovanför det bredaste partiet på

höften. Som Carlström skrev (2012) skall överdelarna alltid sluta strax ovanför det bredaste partiet på höften för att inte kroppsformen förstärks negativt och höften uppfattas bredare än vad den egentligen är. Läderrocken valdes eftersom den är figursydd och på det viset plockar den fint fram midjan. Respondenten valde att inte markera X-modellens midja med skärp eller andra accessoarer, eftersom det stylingtipset kanske är det vanligaste som återkommer i många stylingråd. Respondenten valde istället en figursydd läderrock med fickor med dragkjed i midjehöjd, för att bevisa att det även går att markera midjan enbart med väl åtsittande och proportionerliga kläder.

Figur 20, X-formen i en framhävande helhet.

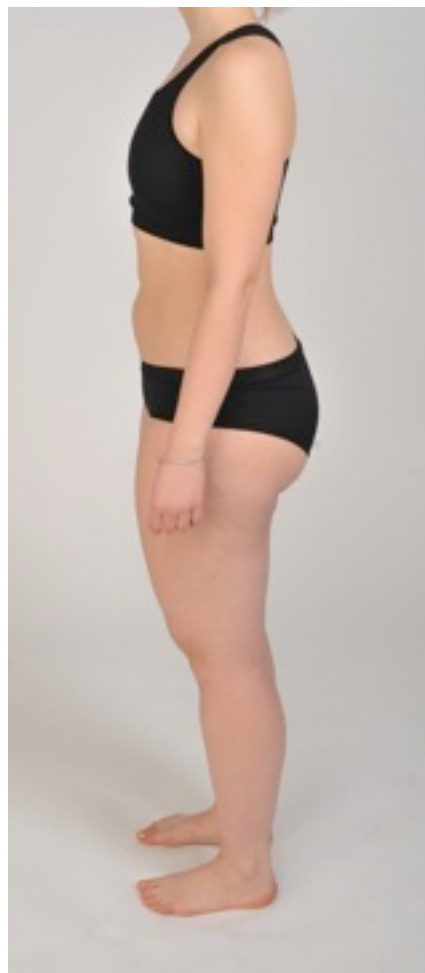
Figur 21, X-formen i en passande helhet.

7.4 A-formen

Som figur 22 visar har A-formen bredare höfter än axlar. Axlarna är små och sluttar lite nedåt. På figur 23 kan man se A-formen i profil.

Figur 22, A-formen.

Figur 23, A-formen i profil.

För att balansera upp proportionerna skall volym vid höfter undvikas. På figur 24 kan man se ett par höga trikåchinos med fickor på höfterna, en långärmad jumper med uringning nära halsen, ett par sneakers och en axelväska som hänger på höften. Chinos med hög midja valdes för att sätta höften ännu mera i fokus. Proportionerna blir i obalans och uppmärksamheten dras enbart mot höften. Som Carlström (2012) skrev skall A-formen undvika byxor med detaljer, sömmar, fickor och veck i höfthöjd. Underdelarna skall alltid vara släta. Väskan har med flit placerats på höften för att förstärka den oproportionerliga siluetten. Den O-rundade uringningen på

jumpern valdes för att ge överkroppen en liten figur. Svart förminskar och valdes med flit för att göra axlarna ännu mindre.

Figur 24, A-formen i en oproportionerlig helhet.

På figur 25 och 26 kan man se ett par figursyddas jeans, en vit t-shirt som slutar strax ovanför det bredaste partiet på höften, en färggrann kavaj med axelvaddar och nitar vid axlarna och ett par vita låga All star Converse. På figur 27 kan man se en horisontellt bredrandig jumper och en neongul scarf i stället för t-shirten och den färggranna kavajen. På figur 25, 26 och 27 har respondenten stylat A-formen i framhävande kläder som balanserar upp proportionerna.

På figur 25 och 26 bär modellen ett par figursyddas jeans, en vit t-shirt som slutar strax ovanför det bredaste partiet på höften och en färgstark kavaj med nitar vi

axelpartiet, som drar uppmärksamheten mot axlarna istället för höfterna. T-shirten slutar precis ovanför det bredaste partiet på höften eftersom kläder som går nedanför den linjen får höften att se ännu bredare ut än vad den egentligen är. De figursydda jeansen valdes för att plocka fram den snygga höften på rätt sätt. Respondenten valde jeansen för att jeansen plockade fram höfterna snyggt. A-formen passar även bra i bootcut, vilket kanske skulle ha gett ett snyggare helhetsresultat och siluett för modellen. Med hjälp av den färggranna kavajen, med nitar på axlarna, har höfterna balanserats upp och ser inte lika breda ut som på den oproportionerliga stylumen. Modellen har fått en proportionerlig siluett och höfterna ger ett snyggt feminint intryck.

Figur 25, A-formen i en proportionerlig helhet.

Figur 26, A-formen i en passande helhet.

På figur 27 har respondenten bytt ut övredelen mot en vågräträndig jumper. Som Carlström (2012) skrev breddar ränderna övrekroppen och balanserar upp höfterna bättre. Respondenten valde ljusa ränder och mörka jeans för att förstora övrekroppen och förlänga axlarna för att balansera upp A-formens breda höfter. Den neongula scarfen valde respondenten för att dra uppmärksamheten mot övrekroppen i stället för nedrekroppen. Med hjälp av den här stylingen ville respondenten bevisa att det inte är så svårt att få proportionerna rätt med ett enkelt tips, som till exempel ränder eller accessoarer med accentfärger.

Figur 27, A-formen i en framhävande helhet.

Resultatet visar att det är viktigt att tänka på att alltid plocka fram formerna på kroppen istället för att gömma in dem i för stora eller oformade plagg. Kroppen får en mer proportionerlig form och siluett. Att ta fram former och göra kroppen mera proportionerlig kan man jämföra mellan nästan alla oproportionerliga och proportionerliga stylingar. På H-formen ser man formen på kroppen först när kläderna är figursydda och helheten ser bra ut. Likaså på X-formen och den fylliga H-formen döljer sig de snygga formerna i den opassande stylumen men kommer snyggt fram i den framhävande stylumen. Resultatet visar även att det är väldigt viktigt att ta kroppsformen i beaktande vid stylumen. Vid stylumen av alla helheter tog respondenten i beaktande modellens kroppsform. På V-formen utgick respondenten till först från modellens breda axlar (V) och stylade sedan helheten med de breda axlarna i bakhuvudet. Respondenten balanserade upp V-modellens breda axlar med hjälp av volym vid höften, för att ge kroppen en mer proportionerlig form. Respondenten utgick även från A-modellens breda höfter och började sedan stylumen med att balansera upp de breda höfterna med hjälp av volym vid axlar. Resultatet visar även att man med hjälp av små knep och förändringar kan man göra kroppsformen mera proportionerlig. Med hjälp av en neongul scarf kunde A-formens smala axlar balanseras upp med de breda höfterna.

8 Kritisk granskning

I kapitlet kritisk granskning analyserar respondenten kritiskt sitt examensarbete enligt Larssons (1994) kvalitetskriterier. Kriterier som respondenten valt att granska är perspektivmedvetenhet, struktur och empirisk förankring.

Larsson (1994) menar att bakom varje beskrivning av verkligheten gömmer sig ett perspektiv. Det måste finnas en förståelse om ämnet innan det undersöks och förståelsen förändras hela tiden under arbetets gång. På det sättet undanhåller inte forskaren perspektivet hos läsaren.

Under respondentens studietid vid Estenomutbildningen vid Yrkeshögskolan Novia har respondenten lärt sig om kroppsformer och intresset för kläder har alltid funnits hos respondenten. Respondenten fann det naturligt att kombinera dessa två i undersökningen. För att både respondenten och läsaren skall få en djupare förståelse för ämnet har det i de teoretiska utgångspunkterna skrivits om kroppsformer, kroppsvolym och proportioner, färgernas betydelse och materiallära. Respondenten fick en djupare förståelse för ämnet då hon läste om kläders påverkan för omgivningen och även då respondenten läste in sig på färgernas betydelse. Respondenten visste sedan tidigare om fotografering och bildanalys men fick bredare kunskap om ämnet under forskningsprocessen.

Larsson (1994) menar att resultatet behöver ha en god struktur. Resultaten måste vara överskådliga och inte slumpmässiga. Resultaten får inte vara suddiga och bör stämma överens rådatan. Larsson (1994) menar att hela arbetet bör ha ett bra sammanhang och alla delar måste höra ihop, det vill säga arbetet måste ha en röd tråd.

Enligt respondenten är resultatet lätt överskådligt och har en god struktur. Resultredovisningen för kroppsformerna följer samma struktur som kroppsformerna har i de teoretiska utgångspunkterna. Kroppsformerna är fotograferade för att visa läsaren hur kroppsformerna ser ut. Respondenten har sedan stylat kroppsformerna i proportionerliga och oproportionerliga kläder för att bevisa och förklara arbetets syfte bättre. Arbetet hänger bra ihop och alla delar är lika viktiga, både i de teoretiska utgångspunkterna och den teoretiska bakgrunden. Respondenten har inte kunnat tolka tillbaka på de tidigare forskningarna lika mycket som respondenten skulle ha velat. Språket som respondenten använder sig av är kanske inte alltid rätt strukturerat.

Larsson (1994) skriver att empirisk förankring är ett kriterium som handlar om överrensstämmelse med verklighet och tolkning. Det skall bara finnas en riktig tolkning. Verksamheten blir obegriplig utan en sådan förutsättning och Larsson (1994) menar att det behövs flera liknande källor för att bevisa arbetets trovärdighet.

Respondenten har använt sig av liknande källor genom hela arbetet. Källorna har ibland skrivit olika saker. T.ex. skrevs det i många källor att man aldrig bör dra övredelen ner över höften, utan den bör alltid sluta strax ovanför det bredaste partiet på höften medan i andra källor kunde respondenten läsa att om modellen är kort och med breda höfter skall övredelen vara lång för att förlänga kroppen. Vissa av källorna är väldigt gamla och i tolkningen har respondenten använt sig av få källor att tolka tillbaka på.

9 Diskussion

I kapitlet diskussion reflekterar jag över mitt examensarbete ur min egen synvinkel. Jag diskuterar slutresultatet, förbättringsförslag, utvecklingsförslag och egna åsikter.

Syftet med mitt examensarbete var att skapa en klädguide för kvinnor. Jag har själv jobbat i en klädbutik i snart tre år och uppfattar ibland att kvinnor är omedvetna om sin kroppsform och vad som passar just dem. Oftast faller de för det som är trendigt eller så köper de en t-shirt eller byxor i en allt för stor nummer för att dölja former de inte gillar. Med min klädguide vill jag att kvinnor skall få inspiration och små tips hur de kan styla sig själva med rätt form och rätt nummer på kläder.

Enligt mig själv har jag lyckats bra i de stylingar som jag gjort. Så här i efterhand när jag analyserat bilderna är det vissa saker jag skulle vilja ändra på. Jag valde i början av mitt arbete att hålla mig till baskläder och inte så mycket accessoarer eller för mycket trendiga plagg. När jag började analysera bilderna insåg jag att många av stylingarna har liknande typ av kläder men såklart olika form. I många av stylingarna använder jag mig av kavaj och jeans. Som förbättringsförslag kunde jag ha använt mig av mera varierande kläder för att visa en mera bred kunskap inom styling.

Vidare forskningsförslag kunde vara att göra en hel styling, det vill säga med styling av hår och make up för att få en bättre helhet. Jag valde att endast fotografera kroppsformen eftersom arbetet annars skulle ha blivit mera omfattande. Klädguiden gjorde jag i Apples Keynote.

Jag hade svårt att hitta tidigare forskning som tangerade mitt ämne. De forskning som jag valde att ha med i mitt arbete liknar varandra och resultatet är de samma. Ett förbättringsförslag till mig själv är att jag borde sätta mera tid på att söka tidigare forskning för att få bättre resultat och tolkning. I tolkningen tolkar jag inte så mycket tillbaka på de tidigare forskningarna, enbart på de teoretiska utgångspunkterna.

Litteraturen är jag nöjd med. Jag tycker jag hittade bra böcker om ämnet fastän de var få. Mina förkunskaper om kroppsformer underlättade skrivandet i de teoretiska utgångspunkterna och gav mig en större förståelse för innehållet i litteraturen.

Klädernas tysta språk läses på alla språk i världen. Vart man än reser eller vad man än gör spelar kläderna en stor roll för bäraren och omgivningen. Både medvetet men också undermedvetet. Kläder ger ett första intryck, återspeglar och berättar vem du är. Jag tycker ämnet jag skrivit om är aktuellt och tror att det kommer bli ett ännu större ämne än vad det är nu. Skönhetsideal, ”du-är-bra-som-du-är” och bantningstips blandas friskt om vartannat i dagens mediavärld. Vad ger det för kroppsuppfattning åt läsaren? Med mitt arbete vill jag hjälpa kvinnor att framhäva kvinnors vackra former och uppmana dem att bara vara sig själva.

Källförteckning

Barr, G. (2009) *Kreativ fotografi - från inspiration till bild*. Lidingö: HME Publishing.

Berghult, J. (2002) *Stylingguiden*. Västerås: ICA bokförlag AB.

Carlström, E. & Cederholm, S. (2012) *Klä bort, klä fram och fuska*. Reborn Lifestyle AB.

Eriksson, Y. & Göthlund, A. (2004) *Möten med bilder*. Studentlitteratur.

Ericsson Wörn, K. (2004) *Chic - Den kompletta garderoben*. Stockholm: Albert Bonniers förlag AB.

Edwards, B. (2004) *Om färg*. Stockholm: Bokförlaget Forum.

Fahlén, S. & Ljungkvist, J. (2012) Textila Material. Examensarbete i textil produktutveckling med entreprenörs- och affärsinriktning. Textilhögskolan i Borås.

Guegen N. & Jacob, C. (2012) Clothing Color and Tipping: Gentlemen Patrons Give More Tips to Waitresses with Red Clothes. *Journal of Hospitality & Tourism Research*. International Council on Hotel, Restaurant, and Institutional Education <http://jht.sagepub.com/content/early/2012/04/16/1096348012442546.abstract> (hämtat 24.4.2013)

Hadipour, N. & Mjögeman, S. (2010) ”Jag tycker inte de ska komma i mysdress” - En enkätstudie om gymnasieelevers syn på lärares klädsel. Institutionen för pedagogik och didaktik. Göteborgs universitet <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/26026> (hämtat 24.4.2013)

Hassan, M. & Kadic, A. (2012) *Snygg och framgångsrik - Könsnormativa förväntningar gällande skönhetsideal samt utbildnings- och yrkesval*. Akademin för juridik, psykologi

och socialt arbete, Örebro Universitet <http://oru.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:543931> (hämtat 23.4.2013)

Itten, J. (1971) *Färg och färgupplevelse*. Stockholm: P. A. Norstedt & Söner förlag.

Johansson, K. (2009) *Uppklädd, nerklädd, normalklädd - Ungdomars syn på kläder och beteende*. Lärarprogrammet, Linköpings universitet.

Kelby, S. (2007) *Digital fotografi - Första delen*. Sundbyberg: Pagina Förlags AB.

Laakso, K-M. (2011) *Dress the Dress - Samarbete med företaget Friendtex*. Examensarbete från utbildningsprogrammet i formgivning. Yrkeshögskolan Novia i Åbo.

Lewenhaupt, T. (2005) *Klädernas tysta språk*. Stockholm: Bokförlaget Atlantis AB.

Lyko, R. (2008) *Kläder som kommunikationsmedel*. Företagsekonomiska institutionen. Uppsala Universitet <http://uu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:132301> (hämtat 24.4.2013)

Nilson, KG. (1999) *KG Nilsons färglära*. Carlssons Bokförlag.

Nilsson, L. & Sjöstedt, U. (1999) *Porträtt fotografering*. Natur och Kultur/ LTs förlag.

Petterson, E. (2010) *Kläder avslöjar, skvallrar och lämnar hemligheter - En studie om kläder och klädval som kommunikation*. Institutionen för kultur och kommunikation. Estetiska avdelningen. Linköpings Universitet <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:322903> (hämtat 24.4.2013)

Dr. Shannon Snapp, (2012) *A Body Image Resilience Model for First-Year College Woman*. University of Arizona in the US <http://www.springer.com/about+springer/media/springer+select?SGWID=0-11001-2-1378129-0> (hämtat 24.4.2013)

Sjölin, J-G.(1993) *Att tolka bilder*. Lund: Studentlitteratur.

Thulin, C. (2012) *Stil med Thulin*. Stockholm: Bonnier fakta.

Thunman, A. (1989) *Färg & Form i Kläder - På väg till balans och helhet*. Västerås:
ICA förlaget AB.